

493. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het onderhavige ontwerp-verdrag, dat eveneens door de Internationale Arbeidsconferentie in hare negentiende zitting werd aangenomen, houdt in het verbod om personen van het vrouwelijk geslacht, ongeacht haar leeftijd, bij de ondergrondse werkzaamheden in de mijnen te werk te stellen.

Onder „mijn” wordt in dat ontwerp-verdrag verstaan „elke onderneming, hetzij een openbare of bijzondere voor de winning van stoffen onder de aardoppervlakte gelegen”.

Een enkele uitzondering op het absolute verbod om vrouwen ondergronds te werk te stellen bevat artikel 3, dat aan de nationale wetgeving de bevoegdheid geeft in enkele gevallen van den strengen regel af te wijken. Zoo zal een uitzondering gemaakt mogen worden: 1°. voor vrouwen, die een betrekking van bestuur bekleeden en geen handenarbeid verrichten; 2°. voor vrouwen werkzaam bij gezondheidsdiensten en bij sociale diensten; 3°. voor vrouwen, die in den loop van haar studiën voor haar vakopleiding een tijd doorbrengen in de ondergrondse deelen van een mijn; en 4°. voor alle andere vrouwen, die bij gelegenheid onder den grond in de ondergrondse deelen van een mijn moeten afdalen voor de uitoefening van een beroep, dat niet het karakter van handenarbeid draagt.

Het komt den ondergeteekenden gewenscht voor, dat Nederland tot dit ontwerp-verdrag toetreedt.

Het verbod van arbeid van vrouwen bij de ondergrondse werken in mijnen is in de meeste landen een van de oudste bepalingen der arbeidswetgeving.

Ook in ons land is die arbeid niet toegelaten. Artikel 233, lid 1, van het Algemeen Reglement voor de mijnen (Koninklijk besluit van 22 September 1906, *Staatsblad* n°. 248, zooals dat later gewijzigd werd) bepaalt, dat vrouwen geen arbeid in de ondergrondse werken mogen verrichten.

Waar derhalve onze wetgeving reeds een verbod als bij het ontwerp-verdrag bedoeld, kent en bedoelde arbeid in ons land niet voorkomt, meenen de ondergeteekenden een voorstel te kunnen doen tot goedkeuring van de toetreding tot het onderhavige ontwerp-verdrag.

Te zijner tijd zal een nadere beslissing worden genomen ten aanzien van de toepassing van het hierbij overgelegde ontwerp-verdrag op Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao. Aangevend zij hierbij, dat in Nederlandsch-Indië vrouwenarbeid als in het ontwerp-verdrag bedoeld, verboden is bij artikel 171 van het Mijnpolitierglement (*Indisch Staatsblad* 1930, n°. 341), zoodat ook wel geen bezwaar tegen toepassing van het onderhavige ontwerp-verdrag aldaar zal bestaan.

Een Nederlandsche vertaling van het ontwerp-verdrag is hierbij gevoegd.

De Minister van Sociale Zaken,

M. SLINGENBERG.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

DE GRAEFF.

De Minister van Staat,

Minister van Koloniën,

H. COLIJN.

De Minister van Waterstaat,

VAN LIDTH DE JEUDE.